

4. VELIKONOGE V HÁJOVNĚ

Jak už to bývá, většina kluků se nemůže dočkat Velikonoc. Jinak tomu není ani u Zbyndi. Už před týdnem byli s tatškou napečet dlouhé vrbové proutky. Celou hájovnu zaplavila vůně pečeného mazance. Je plný hrozinek a loupáných mandlí. Zbyněk to moc dobře ví, protože maminka mu dovolila ujídat. Divá se na bílá vajíčka a přemýšlí, jak by je ozdobil. Běžně s nim šijí všichni čerti, ale při malování vajíček sedí vedle mamky jako příkovaní. Někteří vajíčka si sám ozdobí temperami a pověsí na větvičku z kroucené vrby.

„Tak jakou koledu máš letos připravenou, koledničku?“ ptá se maminka. Zbyněk najednou neví, co odpovědět. Na koledu by dočista zapomněl a ta je přece při hodování hodně důležitá. Maminka vidí, jak chlapeček přemýšlí. Pokračuje v barvení vajíček jako by nic, ale po očku sleduje zamýšleného synka.

„Jestli chceš, nějakou spolu vybereme,“ nabízí mu pomoc.

„Rád bych takovou mamí, aby ji neřikal nikdo jiný, viš?“ prosí Zbyněček a maminka má jasno. Vymyslí spolu takovou velikonoční říkanku, jakou nezná nikdo.

„Tak dobře poslouchej a opakuj po mně, ano?“

Zelená se políčko, později se stmívá,
dej mi holka vajíčko, pomlázka ti zpívá.

O jaru a kuřátkách, vylíhla se právě,
o strakatých telátkách, co se pasou v trávě.

Můj košíček proutěný o koledu prosí,
až to všechno dopovím, začni vejce nosit.

„Ta se nám povedla, mamí!“ vrtí sebou chlapeček na židli. Rád by ji říkal celou sám, ale musí ještě trénovat. Má na to čas do večera, než půjde spinkat. Až bude v posteli, upeče maminka nádivku z rohlíků, kopřiv, vajíček a uzeného masa. Tu má tatínek nejraději. Loni chodil tak dlouho okolo voňavého pekáčku, že málem nezbylo na pohostění. Chlapeček cítí, že se mu sbíhají sliny, a tak raději zavírá oči. Tak se snad rychleji dočká sluníčka, mazance i Velikonoc.

Konečně přichází velikonoční ráno. Tatka bere obě pomlázky a posadí malého koledníka do auta, aby společně sjeli dolů do vsi. Pak už fúkají na kamarádku Vendulku. Zbyněk se těší, až se otevřou dveře, protože ví, že se začnou dít věci...

Vendulka i její maminka dvojhlasně vyskají, aby byla ta správná legrace. Za chvíli přinesou ošatku s namalovanými vajíčky. Zbynda neví, které si vybrat. Všechna jsou tak hezká. Postupně s tatškou obejdou domek po domku a pak už hurá zpátky za maminkou.

Vajíčka se kutálí (melodie písně „Kočíci braíří“)

Vajíčko se kutálí,
kvočna za ním běží,
z kopečka i do kopce,
utíká se stěží.

(otočka okolo své osy)
(běh po špičkách na místě)
(do podřepu, výskok)
(poskoky na místě)

Vajíčko se kutálí,
po kamení skáče,
co se z něho vyklubou?
Malé žluté ptáče.

(otočka okolo své osy)
(poskoky)
(pleskání o boky)
(dlaně k ramenům, mávání)